

att "den mänskliga hjärnan är en stor skapare av absurda föreställningar och Gud är den mest absurda av dem alla."¹ Sådana uttalanden bidrar till det debattklimat som vi lever i, fientligt mot gudstro och stängt för uppriktig dialog och debatt.

En del ateister använder argument för sin tro på att Gud inte existerar. Vanligast är givetvis att peka på det till synes orimliga och ologiska med att tro på en god Gud när det finns så mycket ondska och lidande i världen. Sedan modernismens intåg har ofta argumenten rört sig om religionens irrationalitet, ovetenskaplighet eller att den är en psykologisk vanföreställning. Modern ateism menar att religion, eller i varje fall klassiskt kristen tro, är något som vi i en upplyst tid borde ha vuxit ifrån.²

I dag, som ofta tidigare, motiveras människor personligen att bli ateister i mötet med de skändligheter och ondska som uppenbarligen sker i religionens namn. I detta nummer av *Theofilos* har vi i stort sett hållit oss borta från de mer specifika frågorna som ofta kommer upp i samtal med ateister; en del frågor kommer att bli föremål för diskussion i framtida nummer. Istället undersöker vi klimatet i vilket dessa frågor lever. Oavsett varifrån man kommer personligen så finns det alltså redan ett klimat i vilket man befinner sig i västvärlden, en kultur utan Gud. Förhoppningen är att läsaren utifrån dessa perspektiv ska kunna förstå den dynamik som finns i det privata samtalet och den offentliga debatten.

I detta nummer...

I detta nummer kommer vi att bemöta några av de invändningar mot kristen tro som ateister framför. Två av artiklarna (skrivna av Mats Selander och Stefan Lindholm) inriktar sig på den mer teoretiska sidan av hur argumentationen bör och inte bör föras med ateisten. De två andra (skrivna av Tony Watkins och Björn Are Davidsen) ser närmare på den mer kulturella sidan av ateismen.

I den första artikeln behandlar Björn Are Davidsen myter som ateister har använt för att kritisera kristen tro. Det är en studie i populistisk religionskritik. Han använder bl.a. den engelske journalisten och författaren Christopher Hitchens som exempel på hur dessa myter har använts, trots att de saknar stöd i historien.

Den andra artikeln är skriven av Mats Selander, lärare på CredoAkademin i Stockholm. Ateisten har oftast en outtalad förutsättning om var samtalet ska börja - att bevisbördan ligger på den gudstroende, den som har något positivt att bevisa. Mats reder ut hur denna förutsättning inte kan tas som en allmän regel och att bevisbördan bör fördelas jämnt i samtal med ateister. Det är snarare så att

1. <http://www.the-news.net/cgi-bin/article.pl?id=1033-10>. I nästa nummer av *Theofilos* kommer vi att se närmare på problem i Gamla Testamentet vilket var främst vad Saramago hade i åtanke. I detta nummer kommer vi behandla hans påstående om att Gud är en absurd idé.

2. Omslagsillustrationen till detta nummer är Bertrand Russells berömda tekanna som kretsar kring jorden och Mars. Han använde denna analogi för att argumentera för det absurda med att tro på Gud. För en diskussion om Russells tekanna, se Mats Selanders och Björn Are Davidsens artiklar i detta nummer.

bördan faller olika ut i olika frågor som rör Gud men för att få en rättvis diskussion borde båda parter dela på bördan.

Vi har glädjen att ha med en artikel av Tony Watkins, en av ledarna av Damaris i Storbritannien och redaktör för Culturewatch.org (i regi av Damaris) och deltidanställd vid Mediehøgskolen Gimlekollen, om den brittiske författaren och ateisten Philip Pullman. Pullman har retat gallfeber på många kristna och därmed fått mer uppmärksamhet (bl.a. från den nyss nämnde Christopher Hitchens bror, Peter, som är en konservativ romersk katolik). Att Pullman har en uttalat aggressiv ton mot kristen tro och samtidigt skriver barn- och ungdomsböcker med den utgångspunkten har givetvis inte hjälpt att få till stånd en balanserad diskussion. Tony gör en analys av Pullmans syn på verkligheten utan Gud, med avstamp i hans kritikerrosade ungdomsbokstriologi *His Dark Materials*.

I den sista artikeln försvarar undertecknad ett argument emot naturalismen, den vanligaste världsbilden för den västerländske ateisten. Den typ av argument som presenteras har främst blivit känd genom C.S. Lewis bok, *Mirakel*. Argumentet inriktar sig på att visa naturalismens oförmåga att kunna förklara det mänskliga förnuftet i sin världsbild. Och om förnuftet inte kan rymmas i naturalistens världsbild, hur förnuftig är då naturalismen?

Missa heller inte Andreas Nordlanders utförliga recensionartikel av den kristne filosofen Merold Wespals bok *Suspicion and Faith: The Religious uses of Modern Atheism* vilken uppmanar oss att läsa ateistisk litteratur i fastetider!

Stefan Lindholm

Redaktör och arbetare på L'Abri, England
stefan.labri@googlemail.com